

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Karla Ulíka a Josefa Straky v právní věci

navrhovatelky: **K. M.**
bytem X
zastoupená Mgr. Richardem Novákem, advokátem
sídlem Vodičkova 730/9, 110 00 Praha

proti

odpůrkyni: **obec Tuchoměřice**
sídlem V Kněžívce 212, 252 67 Tuchoměřice
zastoupená JUDr. Luděkem Krajhanzlem, advokátem
sídlem Vodičkova 699/30, 110 00 Praha

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 02/2023 – Územního plánu Tuchoměřice, schváleného usnesením Zastupitelstva obce Tuchoměřice ze dne 18. 10. 2023, č. 6/7/2023,

takto:

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Řízení se zastavuje.
- III. Navrhovatelce se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč, to ve lhůtě 30 dní od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Odpůrkyně je povinna zaplatit navrhovatelce na náhradě nákladů řízení 16 681,60 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce navrhovatelky, Mgr. Richarda Nováka, advokáta.

Odůvodnění:

Shrnutí dosavadního řízení

1. Návrhem ze dne 25. 10. 2024 se navrhovatelka domáhala zrušení části v záhlaví uvedeného územního plánu, a to v rozsahu vymezení plochy BZ – *zahrady obytné* na jejím pozemku parc. č. X v k. ú. X.
2. Soud k projednání věci nařídil ústní jednání na 23. 1. 2025.
3. Přípisem ze dne 13. 1. 2025 navrhovatelka soud požádala o odročení jednání na dobu po nabytí účinnosti změny č. 1 napadeného územního plánu. Na základě ní by totiž měl být celý pozemek opětovně zařazen do navrhovatelkou požadované plochy SV – *smíšené obytné*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

venkovské. Pokud se tak opravdu stane, navrhovatelka vezme návrh na zrušení části územního plánu zpět.

4. K výzvě soudu odpůrkyně v přípisu ze dne 16. 1. 2025 sdělila, že skutečně plánuje schválit změnu územního plánu, kterou zařadí celý pozemek navrhovatelky do *plochy SV – smíšené obytné venkovské*. Odpůrkyně uvedla, že dne 2. 12. 2024 se konalo veřejné projednání a v současnosti probíhá vyhodnocení podaných připomínek. Odpůrkyně tak hodlá projednat a schválit změnu č. 1 napadeného územního plánu na jednání zastupitelstva dne 12. 3. 2025. Z toho důvodu odpůrkyně souhlasí s odročením jednání i s přerušením řízení.
5. Usnesením ze dne 20. 1. 2025, č. j. 51 A 70/2024-54, soud z výše uvedených důvodů řízení přerušil.
6. Dne 1. 4. 2025 navrhovatelka vzala návrh v celém rozsahu zpět. Soudu sdělila, že změna č. 1 napadeného územního plánu byla skutečně schválena a nabyla účinnosti dne 1. 4. 2025. Touto změnou bylo dosaženo výsledku, který navrhovatelka sledovala svým návrhem ze dne 25. 10. 2024. Kdyby odpůrkyně informovala navrhovatelku dříve, že změnou č. 1 dojde opět k vymezení plochy SV na celém jejím pozemku, ani by návrh k soudu nepodávala. Návrh byl dne 25. 10. 2024 podán důvodně, odpůrkyně je proto povinna navrhovatelce uhradit náklady řízení podle § 146 odst. 2 zákona č. 99/1963, občanský soudní řád (dále „o. s. ř.“).
7. Odpůrkyně ve vyjádření ze dne 2. 4. 2025 souhlasila se zpětvzetím návrhu a se zastavením řízení. Zásadně se ale vymezila proti přiznání nákladů řízení navrhovatelce. Odpůrkyně nezpochybňuje, že vydáním změny č. 1 došlo k dosažení výsledku, který navrhovatelka soudním řízením sledovala. Návrh ze dne 25. 10. 2024 byl ale podán nedůvodně, jak ostatně odpůrkyně argumentovala ve svém vyjádření k němu ze dne 13. 11. 2024. V takové situaci nelze navrhovatelce náklady řízení přiznat (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 1. 2017, sp. zn. III. ÚS 2741/16 a sp. zn. III. ÚS 3592/16). Odpůrkyně nedůvodnost návrhu opírá zejména o fakt, že navrhovatelka podala v řízení o vydání územního plánu námitky směřující k zachování dosavadního stavu opožděně (až po opakovaném veřejném projednání). Odpůrkyně nebyla povinna navrhovatelku individuálně informovat o tom, že zastupitelstvo rozhodlo o pořízení změny napadeného územního plánu. Odpůrkyně dále poukazuje na to, že Krajský soud v Praze zamítl prakticky shodně formulovaný návrh na zrušení části napadeného územního plánu podaný společností, již je nynější navrhovatelka jednatelkou (*rozsudek ze dne 23. 1. 2025, č. j. 54 A 72/2024-56, pozn. soudu*), a stejně tak zamítl návrh jiné osoby proti napadenému územnímu plánu (*rozsudek ze dne 29. 1. 2025, č. j. 54 A 74/2024-75*). Odpůrkyně má tak naopak za to, že náklady řízení by měla být přiznány jí, a to podle § 60 odst. 6 s. ř. s.

Posouzení věci soudem

8. Soud v první řadě výrokem I. rozhodl o pokračování v řízení podle § 48 odst. 6 s. ř. s., které bylo přerušeno usnesením ze dne 20. 1. 2025. Jak vyplývá z podání obou účastníků řízení, důvod tohoto přerušování odpadl, neboť odpůrkyně schválila změnu napadeného územního plánu a navrhovatelka následně vzala svůj návrh.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

9. Výrokem II. soud následně rozhodl o zastavení řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s., neboť navrhovatelka vzala svůj návrh v celém rozsahu zpět (§ 37 odst. 4 s. ř. s.).
10. Výrokem III. soud rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Jelikož ke zpětvzetí návrhu došlo před prvním jednáním ve věci, rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč. Soudní poplatek ve výši 4 000 Kč bude navrhovatelce vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).
11. Výrokem IV. soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., že se navrhovatelce přiznává právo na náhradu nákladů řízení z důvodu pozdějšího chování odpůrkyně.
12. Soudní řád správní neobsahuje v citovaném ustanovení požadavek důvodnosti podaného návrhu, jako to činí § 146 odst. 2 o. s. ř. To, však neznamená, že by otázka důvodnosti návrhu byla zcela bez významu, jak správně podotkla odpůrkyně. I v soudním řízení správním je třeba hodnotit, zda je zpětvzetí návrhu v příčinné souvislosti s pozdějším jednáním odpůrce. Příčinná souvislost je dána tehdy, je-li toto pozdější chování odpůrce skutečně odůvodněno podaným návrhem. Tuto příčinnou souvislost nelze dovodit pouze na základě té okolnosti, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení.
13. Toto posouzení však nemůže jít tak daleko, aby soud čistě pro účely procesního rozhodnutí, nadto o nákladech řízení, fakticky posuzoval věc samou. Bylo by nelogické a z hlediska procesní ekonomie až absurdní, aby soud sice řízení z důvodu zpětvzetí návrhu zastavil, ale následně podrobně posuzoval veškeré námitky obsažené v návrhu, který nota bene již byl vzat zpět, a to jen pro účely nákladového výroku [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 25. 6. 2008, č. j. 1 Ans 4/2008-62, a usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 2. 2022, č. j. 77 A 141/2021-72, odst. 7–8].
14. Posouzení správních soudů se v takové situaci v podstatě omezuje jen na ověření splnění podmínek řízení a posouzení toho, zda návrh nebyl „zjevně nedůvodný“ (viz např. usnesení NSS ze dne 27. 4. 2023, č. j. 2 As 169/2022-107, odst. 5, a Krajského soudu v Praze ze dne 2. 9. 2020, č. j. 54 A 164/2018-100, odst. 5, a ze dne 9. 5. 2024, č. j. 43 A 73/2022-57, odst. 15; shodně též Kocourek, T.: *Komentář k § 60*. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol.: *Soudní řád správní. Komentář*. Wolters Kluwer, Praha 2019, str. 490).
15. Pro tyto účely soud nejprve konstatuje, že podmínky řízení o původním návrhu byly splněny. K vyjádření odpůrkyně směřujícímu k odmítnutí návrhu soud uvádí, že navrhovatelka přdestřela dostatečná plausibilní tvrzení o zásahu do svých práv a že přípustnost nynějšího návrhu (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2024, č. j. 41 A 18/2024-101, odst. 48–59) nebyla podmíněna podáním námitek v řízení o územním plánu (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, č. 2215/2011 Sb. NSS). Ostatně ještě před přerušением řízení soud nařídil ústní jednání, k čemuž zpravidla nebude důvod, má-li být návrh odmítnut.
16. Soud též neshledal, že by návrh byl zjevně nedůvodný. Soud souhlasí s odpůrkyní, že navrhovatelka podala námitky v řízení o napadeném územním plánu opožděně. S námitkami týkajícími se nerovného zacházení s vlastníky pozemků a obecně proporcionality

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

přijatého řešení tak nemohla v soudním řízení uspět (viz např. rozsudky NSS ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 As 366/2017-60, nebo ze dne 30. 7. 2024, č. j. 1 As 84/2024-80, odst. 65). To však neznamená, že nemohla uspět s námitkami porušení kogentních procesních či hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy (viz rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 AOs 3/2013-29, odst. 17 a násl.), kam judikatura řadí mj. námitky nezohlednění dříve vydaných povolení podle stavebního zákona (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 2. 2022, č. j. 5 As 300/2020-81, odst. 51–52).

17. Soud připomíná, že napadeným územním plánem byla přibližně na polovině pozemku navrhovatelky vymezena plocha SO – *smíšené území* a v druhé polovině plocha BZ – *zahrady obytné*. Plocha SO byla určena pro bydlení venkovského charakteru, zatímco plochy BZ měly být využívány zejména k rekreaci a pobytu obyvatel rodinných domů. Napadený územní plán vylučoval, aby na plochách BZ byly umísťovány rodinné domy. V odůvodnění vypořádání námitek navrhovatelky, které odpůrkyně považovala za opožděné, se uvádí, že vymezení plochy BZ na pozemku navrhovatelky souviselo mj. s požadavkem situování staveb ve větší vzdálenosti od okraje lesa z důvodu veřejného zájmu na ochraně lesa.
18. Následně však došlo změnou č. 1 napadeného územního plánu k zařazení celého pozemku navrhovatelky mezi zastavitelné plochy, konkrétně do plochy Z.24 *Plochy pro bydlení, místní komunikaci a zahrady*. Byl tedy nastolen stav požadovaný navrhovatelkou, jak ostatně potvrzují obě účastnice řízení ve svých posledních vyjádřeních.
19. Odpůrkyně přitom podle soudu nepředestřela žádné přesvědčivé vysvětlení, proč po relativně krátké době účinnosti napadeného územního plánu ustoupila od vymezení plochy BZ (které odůvodnila potřebou větších odstupů staveb od lesa) na navrhovatelčině pozemku a ve shodě s jejími požadavky vymezila celý její pozemek jako zastavitelnou plochu pro bydlení. Z ničeho nevyplývá, že by tato změna proběhla například z důvodu změny skutkové situace na místě od doby vydání napadeného územního plánu.
20. Nadto v odůvodnění vyhovění připomínky navrhovatelky ke změně územního plánu odpůrkyně mj. uvedla: „*S ohledem na vydané územní rozhodnutí a stavební povolení, je do návrhu změny č. 1 územního plánu zapracován tento stav v území, resp. pojmenování zastavitelné ploch. Ostatně plocha Z.24 byla územním plánem určena pro výstavbu bydlení SV, tj. bydlení venkovského charakteru zejména v původní historické zástavbě, přičemž změna č. 1 toto využití nemění.*“ (zdůraznění doplněno soudem). Toto vysvětlení změny se soudu za daných okolností jeví tak, že odpůrkyně přistoupila na argumentaci navrhovatelky uplatněnou v návrhu, že vymezení plochy BZ nerespektovalo pravomocné a platné stavební povolení Městského úřadu Hostivice ze dne 4. 3. 2001, č. j. SÚ-1337/01-Ga, ke stavbě rodinného domu na pozemku navrhovatelky, a následné rozhodnutí ze dne 20. 9. 2006, č. j. SÚ-8292/1/06, jímž byla prodloužena lhůta k dokončení této stavby. Soud zdůrazňuje, že s ohledem na výše uvedené zásady (viz odst. 13–14 výše) sám důvodnost této námítky podrobně nehodnotil; za *zjevně* nedůvodnou ji však nepovažuje.
21. Při absenci jiného pádného vysvětlení ze strany odpůrkyně proto soud vychází z toho, že je dána příčinná souvislost mezi argumentací navrhovatelky předloženou v návrhu a přijetím změny č. 1 napadeného územního plánu, jímž došlo k nastolení stavu požadovaného navrhovatelkou.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

22. Pro úplnost soud v reakci na argumentaci odpůrkyně, že napadený územní plán obstál v jiných soudních řízeních, dodává, že mj. právě vydaným stavebním povolením a spornou otázkou jeho relevance se nyní posuzovaná věc liší od odpůrkyní odkazovaných rozsudků č. j. 54 A 72/2024-56 a 54 A 74/2024-75, jimiž byly vskutku návrhy jiných osob na zrušení (jiných) částí napadeného územního plánu zamítnuty. Lze též dodat, že jiný návrh směřující proti napadenému územnímu plánu částečně úspěšný byl (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2024, č. j. 41 A 9/2024-49).
23. Z výše uvedených důvodů soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., že je odpůrkyně povinna zaplatit navrhovatelce náklady řízení, a to v celkové výši 16 681,60 Kč.
24. Ty spočívají v:
- v nevrácené části zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč,
 - odměně za zastupování navrhovatelky advokátem u třech úkonů právní služby učiněných před 1. 1. 2025 (převzetí věci, sepsání návrhu a repliky), u nichž sazba odměny činí dle advokátního tarifu 3 100 Kč za jeden úkon [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024] a odměně za jeden úkon právní služby učiněný od 1. 1. 2025 (zpětvzetí návrhu dne 1. 4. 2025), za nějž náleží polovina mimosmluvní odměny (§ 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025), tj. 2 310 Kč,
 - náhradě hotových výdajů advokáta v celkové výši 1 350 Kč (tři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu do 31. 12. 2024 a jeden režijní paušál ve výši 450 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025) a
 - daně z přidané hodnoty v sazbě 21 % z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů ve výši 2 721,60 Kč, neboť zástupce navrhovatelky je plátcem této daně.
25. Žádost o odročení jednání ze dne 13. 1. 2025 soud nepovažoval za úkon podřaditelný pod § 11 advokátního tarifu (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 5. 2015, č. j. 5 As 200/2014-36, a usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 9. 2013, č. j. 102 VSPH 336/2013-96).
26. Odpůrkyně je povinna zaplatit navrhovatelce náhradu nákladů řízení do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce navrhovatelky (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení, je nepřípustná (§ 104 odst. 2 s. ř. s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. dubna 2025

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.